

Οι κυνηγοί της χαμένης ψήφου

Ζάχος Βασιλείου

Χειρουργός-Λογοτέχνης

Πρόλογος

Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2002... Η προεκλογική περίοδος για τις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης στη Θεσσαλονίκη έχει επιτέλους φτάσει στο τέλος της.

Σ' ένα μικρό δήμο της μεγαλόπολης τα πράγματα έχουν οξυνθεί ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες.

Είναι αργά το βράδυ... Σ' ένα σκοτεινό δρόμο, γεμάτο από λακκούβες με νερά από τη χθεσινή βροχή και στρωμένο μ' ένα χαλί από φθινοπωρινά φύλλα κι εκλογικό χαρτομάνι, στέκονται, η μία απέναντι στην άλλη, οι δύο φωτισμένες γιγαντοαφίσες του Γιάννη και του Αντώνη, των δύο από τους πέντε υποψηφίων δημάρχων...

— 'Ουφ! Τι κουραστική μέρα ήταν κι αυτή!'

— 'Γιατί, έσκαβες, ρε δήμαρχε;'

— 'Απ' το πρωί πήρα σβάρνα τους δρόμους, τη λαϊκή, τα μαγαζιά στο πεζόδρομο...'

— 'Γέμισες πάλι το κοσμάκη με ψέματα κι υποσχέσεις, Μαυρογιαλούρε...'

— 'Εγώ έχω επικοινωνιακή πολιτική, πόρτα-πόρτα'

— 'Αφού δεν έχεις πρόγραμμα, δεν έχεις να παρουσιάσεις έργο, απορώ τι τους λες... Ποντικά ανέκδοτα;'

— 'Άσε που πιάστηκε το χέρι μου από τις χειραψίες...'

— 'Δίνεις χειραψίες στον ένα και κοιτάς τον άλλο. Εγώ τους κοιτάω στα μάτια, κατάματα'

— 'Ναι! Τους υπνωτίζεις μπας και σε ψηφίσουν! Ρε, θέλετε δε θέλετε θα είμαι και πάλι ο δήμαρχός σας γι άλλα τέσσερα χρόνια! Ο δήμος αυτός έχει μέλλον κι εμείς είμαστε κοντά στο πολίτη, για τον πολίτη... Έχουμε όραμα να...'

— 'Φτάνει πια! Μας γεμίσατε οράματα! Σας βαρέθηκα! Σκέτη Ζαν ντ' Αρκ γίνετε! Ο κόσμος ξύπνησε, δεν τρώει κουτόχορτο πια!'

— 'Είδες τι κόσμο είχα προχθές στη πλατεία; Όχι σαν κι εσάς τη Πέμπτη! Τρεις κι ο κούκος!

Αλήθεια, το πήρες το μήνυμα;'

— 'Καλά που τους κουβάλησες εδώ με πούλμαν γιατί η πλατεία θα ήταν άδεια! Δε σου το 'πα! Είδα κι εκείνο το θείο το Μήτσο, απ' τη Κοζάνη... Είχα χρόνια να τον δω!'

— 'Αυτό που κερδίζει είναι η εντύπωση, το νταβαντούρι...'

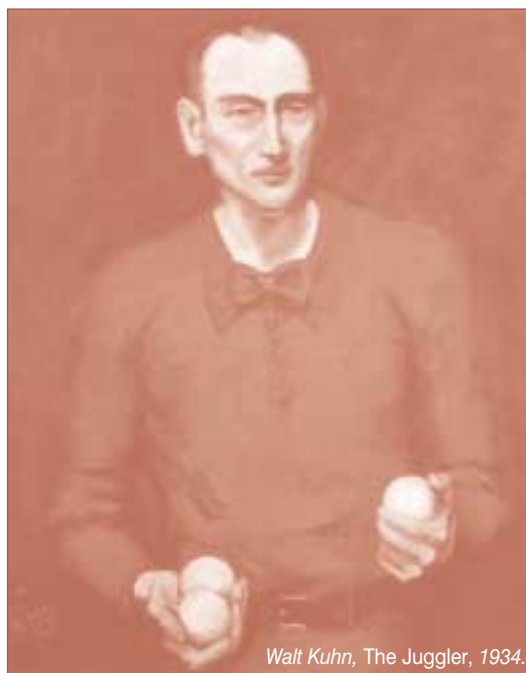
— 'Αυτό που χάνει είναι η αξιοπρέπεια και το ήθος'

— 'Μη μου μιλάς εμένα για τέτοια! Δεν δέχομαι μαθήματα από σένα! Φιλοχουντική!'

— 'Ποιος μιλάει! Ο αφισοκολλητής του ΚΚΕ, ο γιος του συμμορίτη του καπετάν Ανδρέα, του κονσερβοκουτάκια...'

— 'Τα λες εσύ αυτά, γιος ταγματасφαιλήτη; Αυγό του φιδιού! Καρατζαφέρη της Θεσσαλονίκης! Γι' αυτό, ρε, θα χάσετε! Ο λαός δεν ξεχνά!'

— 'Μια ζωή πισωγυρίσματα μου είσαι, τσόντα της αριστεράς! Η λάσπη θα πέσει πάνω σου! Θέλεις να πάρω τηλέφωνο το Μπάμπη στη ΣΔΟΕ να

Walt Kuhn, The Juggler, 1934.

σου 'ρθει αύριο πρωί-πρωί στο μαγαζί;

– 'Θέλεις κι εγώ να πάρω τηλέφωνο τη Μαρία και να της πω για τη γραμματέα σου την Ειρήνη;

Εκείνη την ώρα περνά ένα αυτοκίνητο και πέφτει με θόρυβο μέσα σε μια λακκούβα με νερά.

– 'Μούσκεμα έγινα! Ένα δρόμο της προκοπής δεν έφτιαξες τόσο καιρό, ρε άχρηστε! Πού 'ναι τα έργα; Τι τα 'κανες τα πακέτα, ρε; Ρε, άμα βρέξει πιο πολύ θα γίνουμε Βενετία, θα πνιγούμε!

– 'Όταν βγεις εσύ δήμαρχος σε καμιά διακοσαριά χρόνια να τους τα φτιάξεις καλύτερα...'

– 'Τι έκανες τα τέσσερα χρόνια, πες μου! Ο κύριος 'Τίποτα! Έριξες άσφαλο μπροστά στο σπίτι σου κι αυτή που περίσσεψε μπροστά στο μπακάκι του αδερφού σου. Μαυρογιαλούρε του κερατά! Φασκελουσλέκτη!

– 'Το πάρκο το ξεχνάς;'

– 'Άς μην ήταν εκείνη η δωρεά της χήρας του Αποστόλη και θα σου 'λεγα!'

– 'Τον πεζόδρομο ποιός τον έκανε, ρε βλαμμένε; Η Μαρία η Πενταγιώτισσα;'

– 'Τόσα έσοδα έχει ο δήμος, κάτι έπρεπε να κάνεις, κύριε Υποσχεσίδη! Μόνο γιορτές και πανηγύρια είσαι! Μας έφερες και τη ρεμπέτισσα τη Σμαρώ κι εκείνο τον κουνιστό με τη φούστα...Τίποτ' άλλο!'

– 'Διάβασες το πρόγραμμά μου; Θα αλλάξει μορφή ο δήμος μας!'

– 'Ναι! Θα ψάχνω να βρω το σπίτι μου!'

– 'Τη Δευτέρα το πρωί πέρασε απ' το γραφείο μου στο δημαρχείο να σε κεράσω καφέ'

– 'Αύριο ο λαός εμένα θα βγάλει δήμαρχο. Αλλάζουμε σελίδα, κοιτάζουμε μπροστά, πάμε πιο ψηλά...'

– 'Να μη σας πιάσει ίλιγγος εκεί πάνω!'

– 'Εμείς έχουμε πρόγραμμα, αγάπη, φιλότιμο, γνώση, μεράκι...θα είναι μια μεγάλη νίκη της τοπικής αυτοδιοίκησης!'

– 'Εμείς έχουμε να παρουσιάσουμε έργο, εμπειρίες, πράξεις! Όχι λόγια και ευχολόγια! Εμείς ξέρουμε, θέλουμε, μπορούμε!'

– 'Τη τύφλα σας ξέρετε, δόκτορα της ρουσφετολογίας! Εμείς μόνο μπορούμε αληθινά, πονάμε το τόπο αυτό, νοιαζόμαστε! Το ξέρεις καλά αυτό!'

– 'Σημασία δεν έχει να το ξέρω μόνο εγώ αλλά να το ξέρουν κι οι ψηφοφόροι...'

Εκείνη τη στιγμή περνά βιαστικά από κάτω ένας περαστικός και σκοντάφτει στο πεζοδρόμιο. Του ξεφεύγει μια βρισιά και συνεχίζει το δρόμο

του.

– 'Ρε σεις θα σκοτώσετε κόσμο! Γιατί δεν βάλατε καμιά λάμπα παραπάνω στους δρόμους; Γιατί δεν φτιάξατε τα πεζοδρόμια;'

– 'Τώρα που θα βγείτε εσείς θα τα φτιάξετε όλα!'

– 'Γιατί δεν φτιάξατε κανένα σχολείο, κανένα παιδικό σταθμό; Ντροπή σας!'

– 'Περίμενε και θα δεις τι θα φτιάξω την επόμενη τετραετία!'

– 'Ναι, να! Ξέρω...Τραμ, τρόλεϊ, πάρκινγκ... Μας γέμισες 'θα'... 'Ημουν νιος και γέρασα'

– 'Οι προοδευτικοί κι οι δημοκράτες θα μας εμπιστευθούν για μια ακόμη τετραετία...'

– 'Οι βολεμένοι κι οι αφελείς, θες να πεις!'

– 'Έτσι μου 'ρχεται να σε...'

– 'Πάρε το δίκαννο και βγες στο κυνήγι...Μόνο έτσι θα βρεις καμιά ψήφο'

– 'Να σου ρίξω μια, να σε γεμίσω τρύπες σαν ελβετικό τυρί!'

– 'Μωρέ, καλά που προχτές κρατήθηκα... Μου 'ρθε να σου δώσω μια με το τζιπ, να σε πετάξω στο χαντάκι!'

– 'Τζανετάκο!'

– 'Αύριο το βράδυ θα τα πούμε...'

– 'Ρε, θα ψάχνεις μέρος να κρυφτείς απ' τη ξεφτίλα!'

Εκείνη την ώρα σταματά ένα Ντάτσουν, ο οδηγός βγαίνει μ' ένα κουβά και μια βούρτσα κι αρχίζει να κολλά αφίσες στις κολώνες.

– 'Βρωμίσατε το τόπο με τα κωλόχαρτά σας!'

– 'Γιατί, εσείς τι κάνατε; Μέχρι και στο μπαλκόνι μου στον τέταρτο όροφο βρήκα χαρτιά με τη φάτσα σου και μερικά ψηφοδέλτια'

– 'Άσε που μας ξεκουφάνατε μ' αυτά τα αντάρτικα και τη Φαραντούρη...'

– 'Όχι θ' ακούμε Σπανουδάκη!'

– 'Λοιπόν, ας αφήσουμε τα λόγια! Είναι πια αργά. Ας κοιμηθούμε λίγο. Σε λίγο ξημερώνει... Στις επτά ανοίγουν οι κάλπες. Θα είναι δύσκολη μέρα...'

– 'Ξημερώνει μια νέα μέρα για μια πιο όμορφη και πιο ανθρώπινη πόλη!'

– 'Έλα να δούμε τ' αποτελέσματα αύριο βράδυ στο σπίτι μου. Θα έχουμε αρνί στο φούρνο και ρετσίνα βαρελίσια'

– 'Έλα εσύ σε μένα! Η αδελφή σου μου είπε πως θα κάνει μουσακά, το αγαπημένο σου. Έχεις και κάμποσο καιρό να δεις τ' ανίψια σου, ευκαιρία είναι!'

– ‘Καλά, καλά, θα δούμε! Κοιμήσου τώρα!
 Καλή επιτυχία, Αντωνάκη’
 – ‘Επίσης! Καληνύχτα, Γιάννη μου!’
 – ‘Αντωνάκη...’
 – ‘Τι είναι, πάλι;’
 – ‘Ξέρεις κάτι; Εμείς οι δυο ταιριάζουμε! Θα
 σε ψήφισα...’
 – ‘Με πρόλαβες...’ ‘Ήθελα εγώ να σου πω το
 ίδιο...’
 – ‘Καληνύχτα...’

Επίλογος

Οι εκλογές διεξήχθησαν μέσα σε ήρεμο και πολιτισμένο κλίμα. Δεν χρειάστηκε να γίνουν επαναληπτικές. Από την πρώτη Κυριακή δήμαρχος βγήκε ο Βασίλης, ανεξάρτητος, πρωτοεμφανιζόμενος και πολλά υποσχόμενος νέος.

Τη Δευτέρα, πρωί-πρωί, ο Γιάννης κι ο Αντώνης έφυγαν για το Μπέλλες. Για κυνήγι, που τόσο τους είχε λείψει...

Lester Johnson (1919-), Seven Men with Hats.